

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Iurie Mihalache, împotriva sentinței Judecătorei Soroca din 14 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în privința inculpatelor

Dubalari Natalia Mihail, născută la 19 ianuarie 1966 în s. Dumbrăveni, r-nul Soroca, locuitoare a or. Soroca, str. Arțarilor 19, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Dubalari Alina Alexandr, născută la 03 mai 1987, originară și locuitoare a or. Soroca, str. Arțarilor 19, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 16.12.2014 – 14.05.2015,
instanța de apel: 06.07.2015 – 16.12.2015,
instanța de recurs: 04.03.2016 – 11.05.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 14 mai 2015, Dubalari Natalia a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții sau de a exercita orice activitate legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

Dubalari Alina a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții sau de a exercita orice activitate legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că în primăvara – vara anului 2014, inculpatele Dubalari Natalia și Dubalari Alina, în grădina gospodăriei lor din or. Soroca, str. Arțarilor 19, fără scop de înstrăinare, au cultivat ilegal 981 plante de mac, care conțin alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină) și care se atribuie la substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, acestea fiind depistate și ridicate de colaboratorii poliției în urma cercetării la fața locului, efectuate la 12.06.2014, cu acordul proprietarei.

Instanța a reținut, că inculpatele nu au recunoscut vina.

Inculpata Dubalari N. a declarat că aceste plante de mac au crescut de la sine și ea nu le-a cultivat, intenționând să le nimicească.

Inculpata Dubalari A. a declarat, că în grădina lor creșteau plante și buruieni, printre care și mac. În vara anului 2014, la rugămintea mamei sale, Dubalari N., a ieșit în grădină să distrugă lăstarii de vișini, apoi urma să smulgă și plantele de mac. Dar, lucrând aproximativ o oră, din motiv că soarele era prea puternic, a încetat lucrul.

Necătând că inculpatele nu au recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorii Tartus A., Tartus C. și Ceban S. au declarat similar că vara au efectuat pentru inculpate lucrări de reparație a gardului și garajului. La momentul controlului erau și ei în ogradă, văzând firele de mac.

Martorii Spinei V., Bugai V. și Sacară I. au declarat, că potrivit planului „Mac 2014”, au fost implicați în raidurile organizate de IP Soroca. Împreună cu toată echipa, au observat în ograda inculpatelor plante asemănătoare cu cele de mac. Au efectuat cercetarea la fața locului și au ridicat plantele de mac ce creșteau în grădină, pe porțiuni. În mijlocul grădinii, printre rândurile de ceapă creștea o porțiune deasă de plante de mac, care au fost îngrijite, neavând nici o buruienă printre ele. În partea dreaptă și stângă a ogrăzii erau și alte porțiuni mai mici de plante de mac.

Conform procesului-verbal din 12.06.2014 și a tabelului fotografic anexat, s-a cercetat gospodăria lui Dubalari N., unde au fost depistate și ridicate 891 plante de mac, care au fost prășite.

Potrivit raportului de expertiză nr. 5480 din 18.06.2014 și a tabelului fotografic anexat, cele 891 plante ridicate, reprezintă plante de mac, care se atribuie la substanțe narcotice.

Conform raportului nr.814a-2014 a Serviciului Expertiză psihiatrico-legală ambulatorie, în perioada de timp ce se referă la comiterea infracțiunii imputate, inculpata Dubalari A. nu a manifestat simptome ale acutizării schizofreniei, se afla în stare de emisie durabilă, - având discernământul păstrat, cu capacitatea de prevedere, deliberare a acțiunilor sale păstrată, ea fiind recunoscută responsabilă de fapta comisă și nu necesită tratament prin constrângere.

Declarațiile inculpatelor precum că plantele au crescut într-o perioadă de timp scurtă și nu au reușit să le distrugă, nu pot fi reținute or, ele au avut suficient timp și posibilitate reală de a nimici plantele interzise, dar nu au făcut-o.

Poziția inculpatei Dubalari A., precum că în acea perioadă nu era în stare să conștientizeze bine faptele, este total combătută prin rezultatele expertizei psihiatrice.

Ambele inculpate știau cu certitudine că în grădina lor creșteau plante de mac, iar intenția de a le nimici, denotă că ele își dădeau seama că creșterea acestora este interzisă.

Totodată, acuzarea nu a probat faptul semănării de către inculpate a plantelor de mac, iar potrivit informației Institutului Grădina Botanică din 17.03.2015, este real posibil ca plantele de mac să fie de origine subsontană.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatelor în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca cultivarea ilegală a plantelor, care conțin substanțe narcotice, fără scop de înstrăinare, săvârșite de două persoane, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite pe caz, inculpatele se caracterizează pozitiv, nu au antecedente penale, că starea de sănătate a inculpatei Dubalari A. nu este perfectă, având nevoie de supravegherea mamei sale, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă fără izolare de societate.

3. Avocatul Iurie Mihalache a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatele să fie achitate.

Apelantul a invocat că inculpata Dubalari N. nu a efectuat careva lucrări în grădină, după cum invocă în mod greșit organul de urmărire penală.

Plantele de mac din grădina inculpatelor nu au fost semănate sau cultivate, acestea crescând de sinestătător, spontan, de rând cu alte buruieni și culturi din grădină, în urma ploilor abundente din luna mai 2014.

Instanța de fond nu a luat în considerare că inculpata Dubalari A. suferă de schizofrenie nediferențiată progredient – paroxistă, sindrom catatono – delirant și nu conștientizează pe deplin caracterul și consecințele acțiunilor sale.

Totodată, prin expertiza psihiatrico – psihologică – judiciară este imposibil de a stabili zilele în care inculpata suportă tulburări schizofrenice.

Acțiuni de îngrijire, udare, plivire, tratarea cu îngrășăminte, afânare a solului, nimicire a dăunătorilor și alte activități de menținere în bune condiții a plantelor din partea inculpatelor nu au existat.

Plantele de mac au crescut într-o perioadă scurtă de timp, după aversele de ploaie de la începutul lunii mai 2014, timp în care inculpatele nu au acordat nici o atenție grădinii, lăsând-o în paragină, deoarece erau ocupate cu reparația, nereușind să nimicească imediat plantele vizate, iar decizia de a face curat în grădină a fost pusă în aplicare tocmai în ziua de 12.06.2014, dar nu au reușit finalizarea.

Instanța de fond a aplicat o sancțiune necorespunzătoare inculpatelor, din motiv că nu a luat în considerație că calificativul „cultivarea plantelor” lipsește în

cazul dat, ceea ce se dovedește pe deplin prin declarațiile inculpatelor și ale martorilor.

Din declarațiile martorilor, reiese că la acel moment grădina era în „dezordine nemaipomenită”, „neîngrijită”, „plină cu lăstari și pomuleți de vișin”, „cu buruiene” etc., astfel, că inculpatele nu au făcut diferențierea între rangul de prioritate al plantelor din grădină, dar au purces la extirparea lor concomitentă.

Deci, până la începerea acțiunilor de extirpare, grădina era intactă, lipsind sintagma „cultivarea plantelor”.

Intenția inculpatelor a fost de a extirpa plantele de mac, doar că din cauza preocupării cu reparația casei, inculpatele au purces cu întârziere la extirpare. Inculpatele singure au menționat, că au depistat existența plantelor de mac în grădina lor, au decis să îl smulgă, însă din cauza multiplelor griji pe care le-au avut, au fost nevoite să purceadă la curățenia din grădină cu întârziere.

Faptele inculpatelor nu întrunesc elementele infracțiunii, în acțiunile lor lipsind elementul vinovăției, iar la pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de fond s-a bazat pe deduceri și presupuneri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând cu privire la vinovăția inculpatelor în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatelor conform art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca cultivarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice fără scop de înstrăinare, săvârșite de două persoane, în proporții deosebit de mari.

Soluția instanței de fond se bazează pe totalitatea probelor cercetate în cadrul ședinței judiciare, și anume declarațiile martorilor Tartus A., Tartus C., Ceban S., Spinei V., Bugai V., Sacară I., prin probele scrise ale cauzei penale, care au fost cercetate, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.06.2014 și tabelul fotografic anexat, raportul de expertiză nr. 5480 din 18.06.2014 și tabelului fotografic anexat, ordonanța organului de urmărire penală din 24.06.2014, prin care au fost recunoscute drept corpuri delictive și anexate la materialele cauzei penale 891 plante de mac, raportul nr.814a- 2014 a Serviciului Expertiză psihiatrică - legală ambulatorie, din care rezultă că în perioada de timp ce se referă la comiterea infracțiunii imputate (primăvara-vara anului 2014, 12.06.2014) și datele examenului psihiatric clinic curent, Dubalari A. nu a manifestat simptome ale acutizării schizofreniei, se afla în stare de emisie durabilă, având discernământul păstrat cu capacitatea de prevedere, deliberare a acțiunilor sale păstrată, Dubalari A. fiind recunoscută responsabilă de fapta comisă. În prezent tulburări psihice de intensitate psihotică nu depistează, poate fi supusă anchetei penale și depune mărturii. Conform stării psihice în prezent nu necesită tratament prin constrângere, necesită evidența psihiatrului de circumscripție.

Probele administrate pe cauză, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatelor în cele incriminate.

Declarațiile inculpatelor de nerecunoaștere a vinei, urmează a fi apreciate ca un mod de apărare, care este un drept garantat de lege.

Din probele prezentate rezultă că plantele de mac depistate erau aranjate în rând, în număr de 891 plante, ce constituie proporție deosebit de mare, parțial erau îngrijite, astfel temei de a crede că aceste plante au crescut spontan, de rând cu alte buruiene, nu sunt.

Potrivit declarațiilor martorului Spinei V., la domiciliul lui Dubalari N. s-a depistat în mijlocul grădinii, printre rândurile de ceapă, o porțiune deasă de plante de mac, care au fost îngrijite pentru că nu aveau buruienă, erau și porțiuni mai mici de plante de mac în partea dreaptă și cea din stânga a ogrăzii, acestea fiind confirmate și prin declarațiile martorului Sacară I., că grădina era îngrijită și prășită, precum și de declarațiile celorlalți martori audiați, prin probele cercetate ale cauzei penale, printre care și procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelă foto.

Deși inculpatele știau că este interzisă cultivarea plantelor de mac, totodată văzându-le crescând în grădină, nu au întreprins careva măsuri în vederea nimicirii acestora.

Hotărârea Plenului CSJ nominalizată de apelant, explică și faptul că „cultivarea nu trebuie să fie neapărat precedată de semănat, precum și nu se prezumă că cultivarea și semănatul trebuie să fie efectuate de către același făptuitor. De aceea, persoana care îngrijește în condiții de ilegalitate sau fără autorizație plante răsărite spontan ce conțin substanțe narcotice sau psihotrope urmează a fi trasă la răspundere penală, după caz, conform art. 217 alin. (1) sau art. 217¹ alin. (1) Cod penal”.

Nu pot fi reținute afirmațiile apelantului, că până la demararea acțiunilor de extirpare de către Dubalari A. a buruienilor și plantelor de mac, în grădină nu se intervenise, grădina a fost intactă, cu referire la declarațiile inculpatelor și a martorilor, deoarece sunt declarative.

Declarațiile inculpatelor în sensul dat sunt contrazise de declarațiile martorilor Spinei V., Sacară I., Bugai V., care au declarat, că în grădină era o porțiune deasă de plante de mac, care au fost îngrijite, nu aveau buruienă.

Nerecunoașterea vinei și dezacordul cu sentința instanței de fond nu duce la achitarea inculpatelor, din moment ce probele cercetate dovedesc vina inculpatelor în faptele incriminate.

Sunt declarative afirmațiile apelantului, că de la finele lunii mai și până la începutul lunii iunie, inculpatele au fost preocupate intens cu reparația în casă, apelând la ajutorul meșterilor, au schimbat ușile de la intrare, ferestrele, au amenajat interiorul încăperii, în legătură cu aceasta, inculpatele au avut deplasări la Chișinău pentru procurarea materialelor de construcție, au efectuat acțiuni auxiliare de ajutorare a meșterilor, astfel încât nu au avut suficient timp ca să porceadă la curățenia din grădină, inculpatele nu neagă faptul că erau conștiente

că creșterea plantelor de mac este interzisă, regretul inculpatelor este că nu au reușit să le extirpeze la timp, fiind preocupate intens de reparație, pe care o considerau a fi prioritară la acel moment, or totalitatea probelor demonstrează comiterea infracțiunii incriminate.

Faptul, că imediat cum au terminat reparația Dubalari N. a dat indicații fiicei sale Dubalari A., să facă curățenie în grădină, dar nu a mai reușit să finalizeze pentru că la momentul demarării acțiunilor de extirpare a plantelor de mac a venit organul de urmărire penală, la fel sunt cu caracter declarativ și nu pot fi reținute, fiind contrazise prin probele cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, precum și cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, care se coroborează și demonstrează vina inculpatelor pe deplin.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei, conform art. 61 alin. (2) Cod penal și a criteriilor generale de individualizare a pedepsei conținute în art. 75 alin. (1) Cod penal, precum și a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatelor, stabilind față de inculpate o pedeapsă prevăzută de legislator, în limitele sancțiunii, echitabilă faptelor infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, aceasta atingându-și scopul de corectare și reeducare a inculpatelor.

5. Avocatul Iurie Mihalache a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatele să fie achitate.

Recurentul a invocat, că inculpata Dubalari N. nu a efectuat careva lucrări în grădină, după cum invocă în mod greșit organul de urmărire penală.

Calificativul „cultivarea plantelor de mac” lipsește, fapt confirmat prin declarațiile inculpatelor și a martorilor.

Plantele de mac din grădina inculpatelor nu au fost semănate și nici cultivate, aceste plante au crescut de sinestătător, spontan, de rând cu alte buruieni și culturi din grădină, după ploile abundente din luna mai 2014. Acțiuni de îngrijire, udare, plivire cu îngrășămintă, afânare a solului, nimicire a dăunătorilor și alte activități de menținere în bune condiții a plantelor din partea inculpatelor nu au existat. Astfel, este eronată concluzia instanței de fond, prin care s-a dat o apreciere critică afirmațiilor inculpatei Dubalari N., care susținea că plantele au crescut într-o perioadă scurtă de timp și nu a reușit să le distrugă.

Până la demararea acțiunilor de extirpare de către Dubalari A. a buruienilor și plantelor de mac, în grădină nu se intervenise, dovadă servind declarațiile expuse supra, din care rezultă că la acel moment, grădina era în „dezordine nemaipomenită”, „neîngrijită”, „plină cu lăstari și pomuleți de vișin”, „cu buruiene” etc. Astfel, inculpatele nu au făcut diferențierea între rangul de prioritate a plantelor din grădină, dar au purces la extirparea lor concomitentă. Aceasta dovedind repetat, că inculpatele au avut intenția precisă și fermă de a nimici plantele străine din grădină, purcezând la realizarea acesteia în fapt.

Instanța de apel, nu a luat în considerație, că Dubalari A. suferă de o maladie psihică gravă denumită schizofrenie nediferențiată progredient – paroxistă, sindrom catatono – delirant și nu conștientizează pe deplin caracterul și

consecințele acțiunilor sale, nefiind luat în considerație și faptul, că prin expertiza psihiatrico – psihologică - judiciară este imposibil de a stabili zilele în care inculpata suportă tulburări schizofrenice.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Totodată, se atestă că recursul declarat este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă în recursul dat nu este indicat care ar fi esența circumstanțelor că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, calificarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale inculpatelor, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatelor, just încadrând juridic acțiunile lor în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar,

inclusiv declarațiile martorilor Tartus A., Tartus C., Ceban S., Spinei V., Bugai V., Sacară I., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.06.2014 și tabelul fotografic anexat, raportul de expertiză nr. 5480 din 18.06.2014 și tabelului fotografic anexat, ordonanța din 24.06.2014, prin care au fost recunoscute drept corpuri delictive și anexate la materialele cauzei penale 891 plante de mac, raportul nr.814a-2014 a Serviciului Expertiză psihiatrico - legală ambulatorie, din care rezultă că în perioada de timp ce se referă la comiterea infracțiunii imputate, inculpata Dubalari A. nu a manifestat simptome ale acutizării schizofreniei, se afla în stare de emisie durabilă, având discernământul păstrat cu capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, ea fiind recunoscută responsabilă de fapta comisă, în prezent tulburări psihice de intensitate psihotică nu depistează, poate fi supusă anchetei penale și depune mărturii, în prezent nu necesită tratament prin constrângere, necesită evidența psihiatrului de circumscripție, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, acestea confirmând în mod concludent prezența în acțiunile inculpatelor a elementelor infracțiunii incriminate, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării (pct. 3.-5. din decizie).

Soluția instanțelor coroborează cu concluzia din raportul nr.814a-2014 a Serviciului Expertiză psihiatrico - legală ambulatorie, din care rezultă că în perioada de timp ce se referă la comiterea infracțiunii imputate, inculpata Dubalari A. nu a manifestat simptome ale acutizării schizofreniei, se afla în stare de emisie durabilă, având discernământul păstrat cu capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, ea fiind recunoscută responsabilă de fapta comisă, cât și cu jurisprudența națională, potrivit căreia cultivarea nu trebuie să fie neapărat precedată de semănat, iar persoana care îngrijește în condiții de ilegalitate sau fără autorizație plante răsărite spontan ce conțin substanțe narcotice sau psihotrope urmează a fi trasă la răspundere penală, după caz, conform art. 217 alin. (1) sau art. 217¹ alin. (1) Cod penal (*Hotărârea Plenului CSJ nr.2 din 26.12.2011 „Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor”*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de

apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Iurie Mihalache, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 14 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în privința inculpatelor Dubalari Natalia Mihail și Dubalari Alina Alexandr, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco